

แนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1

The Guidelines for Inclusive Education Administration Using SEAT Framework of Educational Institution Under the Uttaradit Primary Education Service Area Office 1

รัตนาพรรณ आयुเย็น¹, หยกแก้ว กมลวรเดช², ทินกฤตพัชร รุ่งเมือง³

Rattanaphan Aryuyuen¹, Yokkaew Kamolvoradej², Tinnakritapat Rungmuang³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษา เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษา และเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) โดยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 369 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา/รักษาการในตำแหน่ง จำนวน 120 คน ครูวิชาการ จำนวน 119 คน และครู/พี่เลี้ยงเด็กพิการจำนวน 130 คน สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับทางการบริหารจัดการเรียนรวมจำนวน 10 คน และสนทนากลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า สภาพปัญหาในการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก แนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ สำหรับผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และรายชื่ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารจัดการเรียนรวม, โรงเรียนเรียนรวม, โครงสร้าง SEAT

¹ นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

¹ M.Ed. Student, Educational Administration Program, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

² Assist. Prof. Dr., Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University, Advisor

³ อาจารย์ ดร., ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

³ Lecturer, Department of Learning Management, Faculty of Education, Uttaradit Rajabhat University, Co-Advisor
Corresponding Author E-mail : g66551140120@live.ur.ac.th

Abstract

This research aimed to investigate the problems in inclusive education management in schools, explore potential solutions for effective inclusive education management, and evaluate the suitability and feasibility of implementing the SEAT framework in schools under the Uttaradit Primary Educational Service Area Office 1. The study employed a mixed-methods approach, collecting data through questionnaires from 369 participants, including 120 school administrators/acting administrators, 119 academic staff, and 130 teachers/mentors of children with disabilities. In addition, in-depth interviews were conducted with 10 key informants experienced in inclusive education management and focus group discussions were held with 5 key informants. The research instruments included questionnaires, interview protocols, and focus group discussion guides. Data was analyzed using percentages, means, and standard deviations. The findings revealed that the overall problems in inclusive education management were significant. The proposed framework for inclusive education management consisted of four components: students, environment, learning activities, and tools. The evaluation of the suitability and feasibility of implementing the SEAT framework in the specified schools indicated a high level of appropriateness, with most items rated as very high to the highest level.

Keywords: Inclusive Education Administration, Co-Educational Schools, SEAT Framework

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 8 (2) ได้กำหนดให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และมาตรา 10 “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” และมาตรา 10 วรรคสอง กล่าวว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคล ซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลที่ไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาสต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ” มาตรา 22 “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด” (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545, 2545, น.4-7) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 มาตรา 8 “ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลโดยให้ตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการและต้องมีการปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง และให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ และความช่วยเหลืออื่นใด

ทางการศึกษาที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้” (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551, 2551, น.4)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จึงมีนโยบายให้โรงเรียนที่มีการจัดการเรียนการสอนเด็กพิเศษเรียนรวม ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ “โครงสร้าง SEAT” (SEAT Framework) ซึ่งพัฒนาขึ้นในปี พ.ศ. 2546 จนต่อมาได้พัฒนาเป็นคู่มือการบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้ โครงสร้าง SEAT และได้เริ่มนำมาใช้ในการจัดการโรงเรียนแกนนำเรียนรวมของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ ปีงบประมาณ 2547 กรอบแนวคิด SEAT เป็นกรอบการบริหารจัดการเรียนรวมอย่างเป็นระบบ มีองค์ประกอบหลัก ที่ต้องบริหารจัดการ 4 ประการ ได้แก่ 1. S มาจากคำว่า Student หมายถึง นักเรียน 2. E มาจากคำว่า Environment หมายถึง สภาพแวดล้อม 3. A มาจากคำว่า Activities หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอน และ 4. T มาจากคำว่า Tools หมายถึง เครื่องมือ (เบญจา ชลธารณ์นนท์, 2546, น.5-7 อ้างถึงใน อนุวรรตน์ ช่างหล่อ, 2561, น.27-28) ซึ่งการจัดการเรียนรวมควรจะมีแนวทางเหมาะสม จริยา ตรุษฎี (2563, น.88-92) กล่าวว่า นักเรียนพิเศษที่มีโอกาสเรียนรวมกับนักเรียนปกติทั่วไปตามศักยภาพ และโรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนพิเศษ เข้าเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถ ในด้านสิ่งแวดล้อม โรงเรียนได้มีการจัดสื่อเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และอื่น ๆ เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และมีเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับนักเรียนพิเศษเรียนรวม โดยมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และแผนการสอน เฉพาะบุคคล (IIP) ในด้านเครื่องมือ นักเรียนพิเศษเรียนรวมได้รับสื่อสิ่งอำนวยความสะดวก และความช่วยเหลืออื่น ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของตนเอง และโรงเรียนได้ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาทักษะการทำ สื่อทางการศึกษาพิเศษ โดยการจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มี 6 ด้าน ญานวรรตม์ ติระพัฒน์ (2565, น.160) และ Flora Usang (2021, p.13) กล่าวว่า การบริหารการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ การจัดการโปรแกรม การดำเนินการ และการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการบริหารการศึกษาที่มีความต้องการพิเศษ

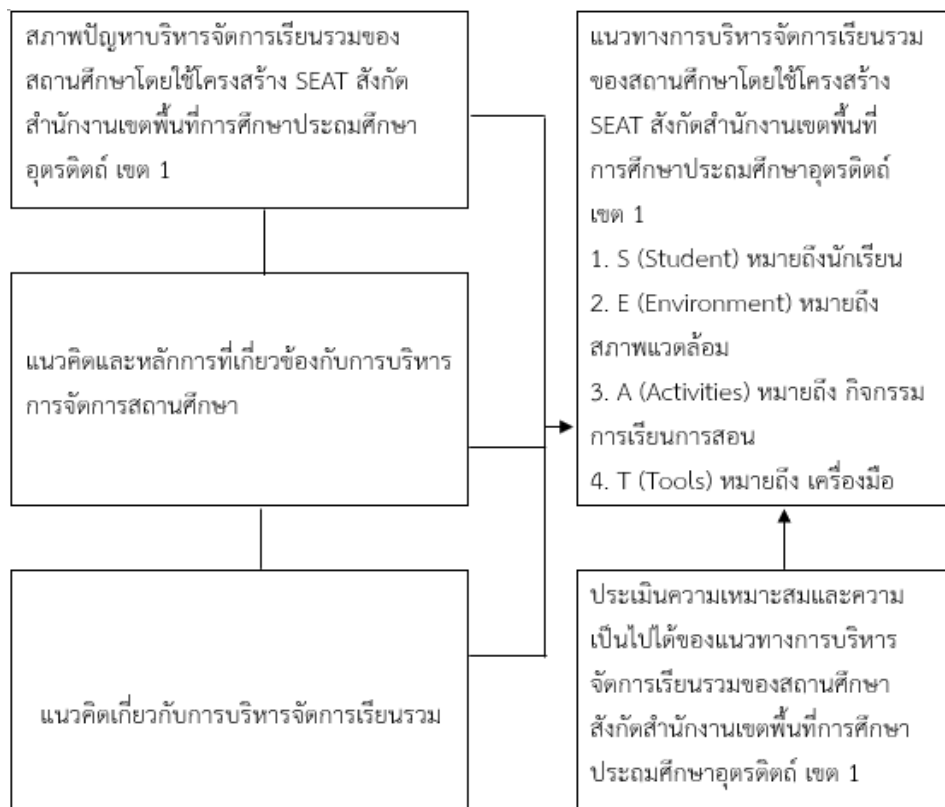
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ได้ดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยในปีการศึกษา 2565 มีโรงเรียนที่จัดการศึกษาเรียนรวมจำนวนทั้งสิ้น 112 โรงเรียน และเด็กพิเศษ 1,718 คน และในปีการศึกษา 2566 มีโรงเรียนที่จัดการศึกษาเรียนรวมจำนวนทั้งสิ้น 119 โรงเรียน และเด็กพิเศษ 1,897 คน (ระบบบริหารจัดการข้อมูล โรงเรียนเรียนรวม, 2566) แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มเด็กพิเศษเพิ่มขึ้นในทุกปี ซึ่งบางโรงเรียนในสังกัดนั้นยังมีแนวทาง ปฏิบัติที่ยังไม่ชัดเจน มีอุปสรรคในการจัดการศึกษาเรียนรวมหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นด้านสภาพความพิการของ ผู้เรียนเอง รูปแบบวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อม ซึ่งการจัดการศึกษาเรียนรวมเป็น การจัดการศึกษาที่มุ่งให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กปกติ ได้เรียนรวมกันโดยมีการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนอย่างยืดหยุ่น ปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพความพิการและความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน การจัดการ ศึกษาเรียนรวมส่งผลดีหลายประการ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมกับเพื่อนที่แตกต่าง

เข้าถึงหลักสูตรทั่วไปได้ง่าย มีความก้าวหน้าทางวิชาการ ทั้งผู้เรียนปกติและนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ การจัดการศึกษาเรียนรวมที่ประสบความสำเร็จมีประโยชน์ต่อนักเรียนทุกคนโดยเฉพาะนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จากสภาพและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียนที่จัดการเรียนรวมทั่วไปให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1
2. เพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) เพื่อให้การวิจัยเป็นไปอย่างเป็นระเบียบและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขั้นตอนและระเบียบวิธีวิจัยดังรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัญหาในการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา/รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ครูวิชาการและครู/พี่เลี้ยงเด็กพิการ โรงเรียนเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 119 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา/รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 120 คน ครูวิชาการ จำนวน 119 คนและครู/พี่เลี้ยงเด็กพิการจำนวน 1,103 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,342 คน (ระบบบริหารจัดการข้อมูลโรงเรียนเรียนรวม, 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู โรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 119 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา/รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 120 คน ครูวิชาการ จำนวน 119 คนและครู/พี่เลี้ยงเด็กพิการจำนวน 130 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 369 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จนได้ครบตามจำนวนที่กำหนด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

2.1 ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check list) ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตัวเลือกที่กำหนดคำตอบไว้ให้

2.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น.121)

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม ทดสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)

3.2 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจำนวน 40 ข้อ เสนออาจารย์ที่ปรึกษา และให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่านประเมิน โดยใช้แบบประเมินค่า IOC (Index of Objective Congruence) จากผลการประเมินพบว่าข้อคำถามมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไปมีจำนวน 38 ข้อ ถือว่านำไปใช้ได้ และมีข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.7 จำนวน 2 ข้อ นำข้อคำถามดังกล่าวมาดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยจนได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และสามารถนำไปใช้ได้

3.3 ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดไปทำการทดสอบ (Try out) ครูโรงเรียนเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 (ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) เพื่อตรวจสอบว่าคำถามในแบบสอบถามสามารถสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้มีค่าตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไป ซึ่งผลจากการทดสอบพบว่าแบบสอบถาม ดังกล่าวมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ทั้งฉบับอยู่ที่ 0.872 ซึ่งมีความมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กำหนดจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามไว้ 369 คน ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถาม กลับมาจำนวนทั้งสิ้น 359 คน ตามที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 97.29 จากนั้นนำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง แล้วดำเนินการบันทึกคะแนนแต่ละข้อของแต่ละคน และนำคะแนนไปประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบข้อคำถาม และวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติพื้นฐานวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น.121) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ขั้นตอนที่ 2 หาแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1

1. ผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับหาแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ ได้กำหนดจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 10 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษอุดรธานี จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเรียนรวม ที่ดำรงตำแหน่งในสถานศึกษามากกว่า 5 ปี จำนวน 4 คน ครูศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดอุดรธานี จำนวน 2 คน ศึกษาพิเศษกำกับติดตามโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 1 คน นักวิชาการศึกษา กำกับติดตามโรงเรียนเรียนรวม จำนวน 1 คน อาจารย์ในระดับอุดมศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งวิชาการในสาขาการบริหารการศึกษาหรือสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง และมี

ประสบการณ์ด้านเด็กพิเศษเรียนรวม จำนวน 1 คน และผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม และได้กำหนดจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลักผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์เกี่ยวกับทางการบริหารจัดการเรียนรวมที่มีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีประสบการณ์เกี่ยวกับทางการบริหารจัดการเรียนรวม ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) และแบบบันทึกการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ นำข้อมูลเชิงปริมาณ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย โดยนำผลการวิเคราะห์มาจัดเรียงลำดับความสำคัญของสภาพปัญหาจากมากไปหาน้อย

3.2 นำหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับของ แต่ละด้านมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสนทนากลุ่ม นำแบบสัมภาษณ์และแบบสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จากนั้นจึงปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.3 นำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์และแบบสนทนากลุ่มที่แก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์อีกครั้งก่อนนำไปใช้จริง และนำเครื่องมือแบบสัมภาษณ์และแบบสนทนากลุ่มไปใช้เก็บข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มตามลำดับ ดังนี้

4.1 ติดต่อประสานงานกับผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยมีหนังสือขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์และสนทนากลุ่มเพื่อการวิจัยจากงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เพื่อขอความร่วมมือในการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม

4.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลหลัก ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 10 คน ด้วยวิธีการนัดหมายเพื่อสัมภาษณ์ และวิธีการสัมภาษณ์จะมีทั้งการสัมภาษณ์แบบสดและผ่านช่องทางออนไลน์ และการสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลหลัก ที่เป็นครูผู้สอนโรงเรียนเรียนรวมจำนวน 5 คน ด้วยวิธีการนัดหมายเพื่อสนทนากลุ่ม และวิธีการสนทนากลุ่มจะมีทั้งการสนทนากลุ่มแบบสดและผ่านช่องทางออนไลน์

4.3 ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มทั้งหมด เพื่อสรุปเป็นแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และวิเคราะห์โดยข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

5.1 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์แบบอุปมาน (Inductive Method)

5.2 นำข้อมูลมาเรียบเรียงในรูปของข้อความโดยการจัดกลุ่มประเด็น (Grouping)

5.3 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียง

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู โรงเรียนเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา/รักษาการในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 120 คน ครูวิชาการ จำนวน 119 คนและครู/พี่เลี้ยงเด็กพิการจำนวน 120 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 359 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้ตอบแบบสอบถามสภาพปัญหาในการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 (จากผู้ตอบแบบสอบถามระยะที่ 1 กลับมา)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ท (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น.121)

3. การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้ สร้างแบบสอบถามฉบับร่างจากแนวทางที่สังเคราะห์ได้จากระยะที่ 2 แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม ทดสอบหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจำนวน 53 ข้อ เพื่อทำการวัดค่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องโดยเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินค่า IOC (Index of Objective Congruence) จากผลการทดสอบพบว่าข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.7 ขึ้นไปมีจำนวน 53 ข้อ ถือว่านำไปใช้ได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อคำถามดังกล่าวมาดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัยจนได้แบบสอบถามฉบับ

สมบูรณ์ และสามารถนำไปใช้ได้ และนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามออนไลน์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กำหนดจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามกลับมาจากระยะที่ 1 ไว้ 359 คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม กลับมาจำนวนทั้งสิ้น 323 คน ตามที่กำหนดไว้ คิดเป็นร้อยละ 89.97 จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องแล้ว ดำเนินการบันทึกคะแนนแต่ละข้อของแต่ละคน และนำคะแนนไปประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบข้อคำถาม และวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐานวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5.2 สถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้เกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, 121) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและภาพรวมทั้ง 4 ด้าน จากแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผล ได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 19.80 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 80.20 ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.40 ครูวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 33.10 ครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 12.30 และพี่เลี้ยงเด็กพิการ คิดเป็นร้อยละ 21.20 จบการศึกษา ม.6 หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 4.70 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 50.40 ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 42.10 และอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2.80 เคยอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนรวม คิดเป็นร้อยละ 69.40 และไม่เคยอบรม/ สัมมนาเกี่ยวกับการสอนเด็กพิการเรียนรวม คิดเป็นร้อยละ 30.60 มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนรวมต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 44.30 มีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนรวม 5 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.80 และมีประสบการณ์ในการสอนเด็กพิการเรียนรวมมากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.90 การวิเคราะห์สภาพปัญหาการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ได้ผลดัง ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT
ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ

ที่	สภาพปัญหาการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT	ความคิดเห็นถึงระดับปัญหา (n=359)		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
1	ด้านนักเรียน (S-Student)	4.42	0.72	มาก
2	ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)	4.29	0.77	มาก
3	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)	4.43	0.61	มาก
4	ด้านเครื่องมือ (T-Tools)	4.43	0.64	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับสภาพปัญหาการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด จากมากไปหาน้อยที่สุดตามลำดับ ลำดับแรก ได้แก่ ด้านเครื่องมือ (T-Tools) ($\bar{X}$ = 4.43) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) ($\bar{X}$ = 4.43) รองลงมาคือ ด้านนักเรียน (S-Student) ($\bar{X}$ = 4.42) และด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ($\bar{X}$ = 4.29) ตามลำดับ

2. การหาแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 ได้แนวทางทั้ง 4 ด้านสรุปสาระสำคัญดังนี้

2.1 ด้านนักเรียน (S-Student) มีแนวทางการดำเนินงานจัดนักเรียนพิการเรียนรวมตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถใกล้เคียงกับนักเรียนปกติ การดำเนินงานประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติ และนักเรียนพิการเรียนรวม และการดำเนินงานเตรียมความพร้อมด้านสังคมสำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม

2.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) มีแนวทางการดำเนินงานจัดบริเวณสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน สนามเด็กเล่น และอื่นๆ ให้เอื้อต่อนักเรียนพิการเรียนได้อย่างเหมาะสม การดำเนินงานจัดห้องเสริมวิชาการ มีสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะบุคคลของผู้เรียน และการดำเนินงานจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกาย ที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็น

2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) มีแนวทางการดำเนินงานการวัดผล ประเมินผลเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตามศักยภาพของตน การดำเนินงานสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนพิการเรียนรวม หลังการวัดผลระหว่างเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และการดำเนินงานนำผลการประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนจบการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน

2.4 ด้านเครื่องมือ (T-Tools) มีแนวทางการดำเนินงานจัดให้มีระบบการบริหารจัดการ โดยใช้โครงสร้างซีทเป็นข้อกำหนด ในการจัดการเรียน การดำเนินงานจัดทำหลักสูตร ตำรา ในรูปแบบอื่นๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิการของแต่ละบุคคล และการดำเนินงานสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนหรืองานวิจัยขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวม

3. ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน สรุปได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ

ที่	แนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1	ด้านนักเรียน (S-Student)	4.45	0.60	มาก	4.45	0.58	มาก
2	ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment)	4.42	0.64	มาก	4.43	0.61	มาก
3	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities)	4.37	0.66	มาก	4.37	0.64	มาก
4	ด้านเครื่องมือ (T-Tools)	4.45	0.61	มาก	4.45	0.59	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT ด้านนักเรียน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านเครื่องมือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดตามลำดับลำดับแรก ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) และด้านเครื่องมือ (T-Tools) ($\bar{X}$ = 4.45) รองลงมาคือด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) ($\bar{X}$ = 4.42, 4.43) และด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) ($\bar{X}$ = 4.37) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นอภิปราย ดังนี้

1. สภาพปัญหาของการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 มีดังนี้

1.1 ด้านนักเรียน (S-Student) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ จัดนักเรียนพิการเรียนรวมตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถใกล้เคียงกับนักเรียนปกติ รองลงมาคือ มีการเตรียมความพร้อมด้านสังคมสำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม และผู้บริหาร ครูผู้สอนร่วมประชุมวางแผนร่วมกับผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติ และนักเรียนพิการเรียนรวม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการจัดนักเรียนเรียนรวมตามห้องเรียนไม่ได้คำนึงถึงสภาพพิการและความรู้พื้นฐานของนักเรียนเรียนรวม และขาดการประชุมวางแผน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทินกฤตพัชร รุ่งเมือง (2563, น.621) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการเรียนรวมของโรงเรียนเรียนรวม

มีวัตถุประสงค์ โดยพบว่า ด้านนักเรียน อยู่ในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนมีการเตรียมความพร้อมสำหรับนักเรียนทั่วไป ในการให้ความเข้าใจ ยอมรับ การช่วยเหลือและปฏิบัติต่อเพื่อนอย่างถูกต้อง พร้อมทั้งจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนที่ช่วยให้เด็กทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งเพิ่มทักษะในการดำรงชีวิต เพื่อให้นักเรียนพิเศษสามารถช่วยเหลือตัวเองให้ได้มากที่สุด

1.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ห้องเสริมวิชาการ มีสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะบุคคลของผู้เรียนรองลงมา คือ มีการจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกาย ที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็น และโรงเรียนจัดบริเวณสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน สนามเด็กเล่นและอื่น ๆ ให้เอื้อต่อนักเรียนพิการเรียนได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนไม่มีห้องเสริมวิชาการ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวกที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อนักเรียนพิการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของมารีนา ศรีวรรณยศ (2561, น.10) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง สภาพปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียนเรียนรวมระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า สภาพการดำเนินงานด้านสถานที่ สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในภาพรวม มีการปฏิบัติระดับมากที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการที่ดีในโรงเรียนเรียนรวมเพราะการจัดสภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบสำคัญเพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

1.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ ครูมีการวัดผล ประเมินผล เพื่อส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตามศักยภาพของตน รองลงมาคือ ครูนำผลการประเมินมาปรับปรุงเป็นระยะสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนจบการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน และครูมีการสอนซ่อมเสริมให้แก่เด็กนักเรียนพิการเรียนรวม หลังการวัดผลระหว่างเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูใช้วิธีการวัดผลที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพของเด็กนักเรียนพิการ และไม่มีการสอนซ่อมเสริม หลังการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิรพัฒน์ วรธวัชโกศล (2567, น. 337) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเรียนรวมที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในโรงเรียนเรียนรวม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 โดยพบว่า การบริหารจัดการเรียนรวมของโรงเรียนเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

1.4 ด้านเครื่องมือ (T-Tools) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ โรงเรียนมีระบบการบริหารจัดการ โดยใช้โครงสร้าง SEAT เป็นข้อกำหนด ในการจัดการเรียนรวม รองลงมาคือโรงเรียนจัดทำหลักสูตร ตำรา ในรูปแบบอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับประเภทความต้องการพิการของแต่ละบุคคล และโรงเรียนสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนหรืองานวิจัยขั้นพื้นฐาน ด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนมีการบริหารไม่เป็นไปตามโครงสร้าง SEAT ไม่สนับสนุนให้ครูทำวิจัยในการแก้ปัญหาสำหรับเด็กพิการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริภา หมั่นเขตร์ภรณ์ (2563, น.37) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาปัญหาการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนรวมตามโครงสร้างซีทีในกลุ่มสหวิทยาเขตทุ่งหิน เทิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยพบว่า ด้านเครื่องมือ (Tool) โดยภาพรวมพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหามากที่สุด คือ โรงเรียนมีการจัดทาระบบข้อมูลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ

บุคลากร สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก อย่างถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขาดบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านนี้โดยตรง หรือบุคลากรขาดทักษะในการบันทึกและจัดเก็บข้อมูล ตลอดจนนโยบายในการบริหารโรงเรียน และการบริหารจัดการเรียนรวมเปลี่ยนแปลงตามผู้บริหาร การบันทึกข้อมูล และการจัดระบบข้อมูลจึงไม่ต่อเนื่องและไม่เป็นปัจจุบัน นอกจากนี้ยังอาจเป็นผลมาจากการขาดงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนาระบบจัดเก็บข้อมูล

2. จากการหาแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านนักเรียน (S-Student) โรงเรียนควรมีการดำเนินงานจัดนักเรียนพิการเรียนรวมตามห้องเรียนแต่ละชั้นอย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถใกล้เคียงกับนักเรียนปกติ การดำเนินงานประชุมวางแผนระหว่างผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครองเพื่อเตรียมความพร้อมนักเรียนปกติ และนักเรียนพิการเรียนรวม และการดำเนินงานเตรียมความพร้อมด้านสังคมสำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม ทั้งนี้เนื่องจากการจัดนักเรียนแต่ละชั้นควรพิจารณาระดับความสามารถของนักเรียนเพื่อให้ได้เรียนรู้ได้ตามความสามารถ ไม่รู้สึกตัวเองต่างกับเพื่อน และเรียนรู้มีความสุข ควรมีการประชุมวางแผนระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้าใจและข้อตกลงร่วมกัน รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมด้านสังคมให้กับนักเรียนพิการเรียนรวม เพื่อให้สังคมรอบตัวนักเรียนพิการ เข้าใจและยอมรับ ทำให้นักเรียนพิการใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ยองประยูร (2566, น.127) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า ด้านนักเรียน โรงเรียนควรกำหนดแนวทางในการเตรียมความพร้อมเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ชัดเจนโดยจำแนกตามระดับชั้น

2.2 ด้านสภาพแวดล้อม (E-Environment) โรงเรียนควรมีการดำเนินงานจัดบริเวณสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน สนามเด็กเล่นและอื่น ๆ ให้เอื้อต่อนักเรียนพิการเรียนได้อย่างเหมาะสม การดำเนินงานจัดห้องเสริมวิชาการ มีสื่อและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมกับความต้องการเฉพาะบุคคลของผู้เรียน และการดำเนินงานจัดอาคารเรียนให้มีทางลาดเอียงสำหรับนักเรียนบกพร่องทางร่างกาย ที่ต้องใช้เก้าอี้รถเข็น ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อม สนามเด็กเล่น เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็กนักเรียนพิการได้เรียนรู้ รวมไปถึงห้องเสริมวิชาการที่จำเป็นต้องจัดอย่างเหมาะสม มีครูผู้ประจำห้องเสริมวิชาการเพื่อคอยให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนพิการเข้าไปเรียนรู้ ซึ่งสภาพแวดล้อมและห้องเสริมวิชาการควรมีความเหมาะสมความปลอดภัยสำหรับนักเรียนพิการแต่ละประเภท และที่สำคัญคือทางลาดเอียงสำหรับรถเข็นนักเรียนพิการทางด้านร่างกาย ต้องมีความปลอดภัยจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาออกแบบและสร้างให้เหมาะสม โรงเรียนไหนที่มีอยู่แล้วก็ต้องปรับปรุงให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ยองประยูร (2566, น.127) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวม ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมโรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อม เช่น ห้องน้ำสนาม พื้นที่ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมฤดี พลละวุฒิโฒทัย (2564, น.137) พบว่าด้านการบริหารงานทั่วไปปรับปรุงสภาพแวดล้อมโดยคำนึงถึงการเข้าถึง การใช้ประโยชน์ความปลอดภัย การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเด็กเป็นรายบุคคล

บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ประชาสัมพันธ์การให้บริการจัดการศึกษาพิเศษ และการจัดตั้งกองทุน

2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน (A-Activities) โรงเรียนควรมีการดำเนินงานการวัดผล ประเมินผล เพื่อส่งเสริม ให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อในชั้นสูงสุดตามศักยภาพของตน การดำเนินงานสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียนพิการเรียนรวม หลังการวัดผลระหว่างเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์ และการดำเนินงานนำผลการประเมิน มาปรับปรุงเป็นระยะสม่ำเสมอและต่อเนื่องจนจบการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากการวัดและ ประเมินผลที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เห็นถึงพัฒนาการของนักเรียนพิการเรียนรวม จึงต้องมีการวัดและ ประเมินผลปรากฏในแผน IEP ซึ่งต้องมีการปรับแผนปีละ 2 ครั้ง และเมื่อวัดและประเมินผลแล้วมีนักเรียนไม่ผ่าน เกณฑ์ก็ต้องมีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการเรียนการสอน มีการสอนซ่อมเสริมให้เหมาะสมเพื่อให้นักเรียน พิการเรียนรวมมีพัฒนาการผ่านเกณฑ์การประเมิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑาภรณ์ ธนวิศิลป์ (2563, น. 269) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำเรียนรวมโดยใช้ทฤษฎีเชิงระบบ โดยพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากครูมีการจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล IEP เป็นลายลักษณ์อักษร ครูมีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรวมและปฏิบัติต่อ ผู้เรียนอย่างเหมาะสมโรงเรียนมีครูเข้ารับการฝึกอบรมหรือพัฒนาให้มีความทักษะในการจัดการเรียนรวม และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ญาณวรุตม์ ดิระพัฒน์ (2565, น.137) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรวมของสถานศึกษา ขึ้นพื้นฐาน พบว่า สถานศึกษาที่จัดการเรียนรวมต้องปรับใช้หลักสูตรแกนกลางเพื่อนำมาวางแผนในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนและให้สอดคล้องกับความจำเป็นพิเศษของนักเรียนแต่ละคน เน้นเนื้อหาทักษะพื้นฐานที่นักเรียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และปรับเปลี่ยนเนื้อหาหรือองค์ความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการและ ธรรมชาติของเด็กพิเศษแต่ละประเภท

2.4 ด้านเครื่องมือ (T-Tools) โรงเรียนควรมีการดำเนินงานจัดให้มีระบบการบริหารจัดการโดยใช้ โครงสร้างสี่เหลี่ยมเป็นข้อกำหนดในการจัดการเรียน การดำเนินงานจัดทำหลักสูตร ตำรา ในรูปแบบอื่น ๆ ที่เหมาะสม กับประเภทความต้องการพิการของแต่ละบุคคล และการดำเนินงานสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนหรืองานวิจัย ขึ้นพื้นฐาน ด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวม ทั้งนี้เนื่องจาก โครงสร้างสี่เหลี่ยม (SEAT Framework) เป็นหลักการบริหารโรงเรียนเรียนรวมที่ได้รับการยอมรับและใช้อย่างยาวนาน ซึ่งสามารถนำโครงสร้างสี่เหลี่ยมมาใช้ในการกำหนดแผนปฏิบัติการของสถานศึกษา เพื่อให้การบริหารครอบคลุมการ จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม รวมไปถึงการทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหานักเรียนพิการเรียนรวม ซึ่งเป็นนิเวศระเทศในการหาสาเหตุ และหาเครื่องมือ หรือนวัตกรรมที่มาช่วยกระตุ้นในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ให้มีผลบรรลุตามวัตถุประสงค์ผ่านเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และการลดความเข้มข้นของตัวชี้วัดลงจะทำให้ นักเรียนพิการเรียนรวมได้เรียนรู้ได้อย่างเต็มความสามารถ การวัดและประเมินก็จะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนรรตน์ ช่างหล่อ (2561, น. 88) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การบริหารการจัดการเรียนรวม โดยใช้โครงสร้างสี่เหลี่ยม (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยพบว่า ด้านเครื่องมือ จะมีแนวทางการพัฒนา คือ ควรมีการส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนรวมอย่าง

จริงจัง หน่วยงานต้นสังกัดต้องสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร สื่อ เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรวม ผู้บริหาร ครู ชุมชน ผู้ปกครองกรรมการสถานศึกษา ต้องร่วมมือร่วมใจมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนรวมให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชาญ จารุกัญจน (2564, น. 196) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พบว่า สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่จะทำให้การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนรวมประสบผลสำเร็จซึ่งประกอบด้วยความพร้อมทางกายภาพ ความพร้อมด้านอุปกรณ์ความพร้อมด้านเทคโนโลยีความพร้อมด้านการให้บริการ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต และอื่น ๆ ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนสามารถเรียนรู้

3. ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ทั้ง 4 ด้าน พบว่า มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ โดยรวมอยู่ในระดับมากและรายชื่ออยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางการบริหารสถานศึกษาได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภาวิณี เหมียโก (2563, น.181) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยพบว่า ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษา พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษาแบบเรียนรวมควรนำไปใช้ในโรงเรียนเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนางานด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาแบบเรียนรวมให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น ศูนย์การศึกษาพิเศษ ควรนำไปปรับใช้กับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เตรียมจะส่งต่อไปยังโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ครูโรงเรียนจัดการศึกษาแบบเรียนรวมควรศึกษา เพื่อนำไปปรับใช้จัดการศึกษาแบบเรียนรวม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 1 ควรนำแนวทางที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปใช้ในการเลือกรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรวมของโรงเรียนและจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นแหล่งเรียนรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการเรียนรวม สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องประเภทอื่นๆ หรือการบริหารจัดการเรียนรวมทั้งระบบต่อไป

2. ควรมีการศึกษาการบริหารจัดการเรียนรวมในโรงเรียนต้นแบบการเรียนรวม เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในเรื่องของการบริหารจัดการ

3. ควรศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรวม เพื่อเป็นการขยายขอบเขตการวิจัยและติดตามผลที่เกิดจากการนำระบบการบริหารจัดการเรียนรวมไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- จริยา ตรุษฎี. (2562). *แนวทางการจัดการเรียนรวมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา*
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 2 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- จุฑาภรณ์ ธนวิศิษฐ์. (2563). *แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนแกนนำเรียนรวมที่ประสบความสำเร็จ*
(วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลักราชภัฏอุดรดิตถ์, อุดรดิตถ์.
- ญาณวรุตม์ ติระพัฒน์. (2564). *การจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน* (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ทินกฤตพัชร รุ่งเมือง. (2563). การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการศึกษาพิเศษตามมาตรฐานการ
เรียนรวมของโรงเรียนเรียนรวม โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม
เขต 2. *วารสารศิลปการจัดการ*, 4(3), 621-635.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. (2551, 27 มกราคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่มที่ 125
ตอนที่ 28 ก.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. (2545, 14 สิงหาคม).
ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ 116 ตอนที่ 74 ก.
- พีรพัฒน์ วรธวัชโกสิน. (2567). *การบริหารจัดการเรียนรวมที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในโรงเรียนเรียนรวม*
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ภาวิณี เหมียโก. (2563). *การพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาเรียนรวมสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่*
การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต 1 (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
มหาสารคาม.
- มารีนา ศรีวรรณยศ. (2561). *การศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรวมในโรงเรียน*
เรียนรวมระดับประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

- รัตนา ยองประยูร. (2566). *ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเรียนรวม ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วิชาญ จารุกาญจน. (2564). *การบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนรวมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา* (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- ศิริณา หมั่นเขตร์กรณ์. (2563). *การศึกษาปัญหาการบริหารโรงเรียนจัดการเรียนรวมตามโครงสร้างซีทในกลุ่มสหวิทยา เขตทุ่งหินเทิน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42* (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์.
- สมฤดี พลละวุฒิชัย. (2564). *การบริหารจัดการการศึกษาพิเศษในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร* (วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). *ระบบบริหารจัดการข้อมูลโรงเรียนเรียนรวม*. สืบค้นจาก http://specialbasic.specialset.bopp.go.th/specialbasic/report_school_area.php?p=12utr&&report=1sc
- อนูวรรตน์ ช่างหล่อ. (2561). *การบริหารจัดการเรียนรวมโดยใช้โครงสร้างซีท (SEAT) ของโรงเรียนจัดการเรียนรวมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1* (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, ปทุมธานี.
- Flora Usang. (2021). Implementation and monitoring committees of special needs education administration in cross river state. *Special Needs Education*, 4(1), 13-25.

การอ้างอิงบทความ

- รัตนาพรณ อายุยืน, หยกแก้ว กมลวรเดช, และ ทินกฤตพัชร รุ่งเมือง. (2567). *แนวทางการบริหารจัดการเรียนรวมของสถานศึกษาโดยใช้โครงสร้าง SEAT สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 1*. e-Journal of Education Studies, Burapha University, 6(3), 50-66. สืบค้นจาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/274230>

